

Jak uloupit
Dračí meč

ze staroseverštiny přeložila

CRESSIDA COWELLOVÁ

O AUTOROVI

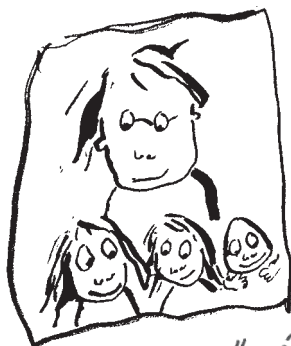
Škyták Šelmovská Štika Třetí byl báječný šermíř, zaříkávač draků a největší vikinský hrdina všech dob. Jeho paměti nás ale zavedou do časů, kdy byl ještě úplně obyčejný kluk, pro kterého nebylo vůbec snadné stát se hrdinou.

Škyták
a Bezzubka

O PŘEKLADATELCE

Cressida Cowellová vyrůstala v Londýně a na malém, téměř neobydleném ostrůvku u západního pobřeží Skotska, kde trávila čas psaním povídek, rybařením a pátráním po dracích. Byla vždy přesvědčena, že na ostrově nějakí draci žijí, a dodnes je nepustila z hlavy.

Cressida Cowellová
se svými dětmi

Tuto knížku věnuji
LAUREN CHILDOVĚ
B.F.F., jak by řekly moje děti.

Text and illustrations copyright © 2011 Cressida Cowellová
First published in Great Britain in 2011 by Hodder Children's Books
Translation © 2017 Silvestr Vandrovec Špaček
Czech edition © 2017 Nakladatelství Slovart

Všechna práva vyhrazena.

Bez písemného svolení vlastníka práv není povoleno publikaci ani žádnou její část použít pro reprodukování či ukládání v rešeršním systému, ani ji jakýmkoli prostředky šířit, ať již elektronicky, mechanicky, kopírováním, nahráváním nebo jinak.

ISBN 978-80-7529-248-3

Za pomoc při tvorbě knížky **DĚKUJI** Simonu Cowellovi,
Anne McNeilové, Naomi Pottesmanové, Alison Stellové,
Jennifer Stephensonové a Judit Komarové.

Jak uloupit Dračí meč

Škyták Šelmovská
Štika III.

ze staroseverštiny přeložila
CRESSIDA COWELLOVÁ

B R I O

Škytāk šelmořská
štika třetí

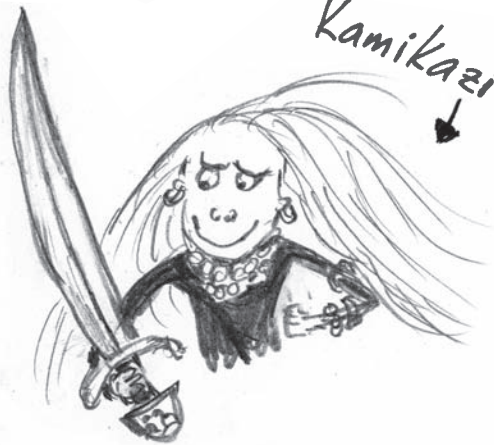

Škytākův
lovecký
draček
Bez zubka

Rybinoha

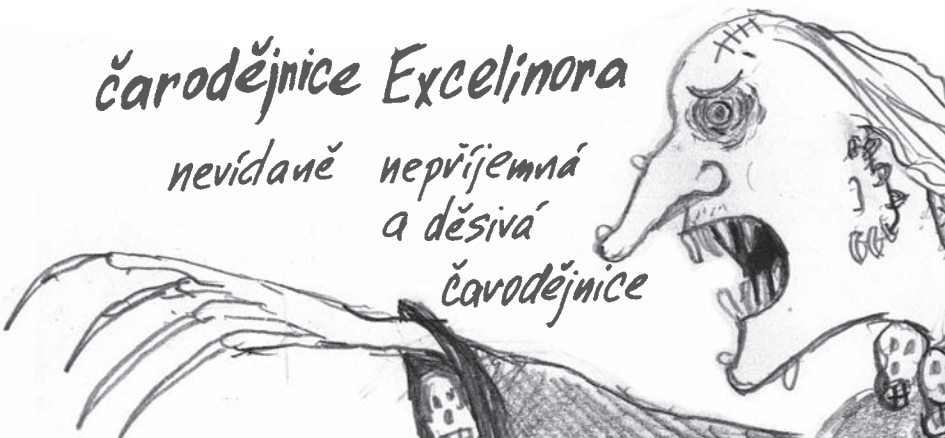
Kamikazi

Štraškráva

čarodějnice Excelinora

nevidaně nepříjemná
a děsivá
čarodějnice

Flegmon Ohromný
škytákov otec,
náčelník kmene Chaligánů

UŠOBLESK

Alvin
Proradný

Soplan
Šušňibor

OSTROV VRAHOVNŮ

ZMRZLÝ OSTROV

NĚKDESI

Tuchlavousova
beznaděj

ÚZEMÍ

VIZIZMETKŮ

ZEMĚ

VYHNANCŮ

BARBARSKÉ

ostrov

Arumberk

ostrov
Hromotluků

Hrdinů
konec

Ztroskotanci
Zatoka
Nešťesání
Útesáci

ZBOJNICKÉ
OSTROVY

ostrov

ŽITŘEK

KOBKY
KOBRODRUHŮ

SPOLK

DRAČÍ ČENICH

BAŽINY DUCHŮ

soutěska Thórova blesku

SOUSTROVÍ

Mír umilovaná země

ostrov Kladného života

Ušobleskova škola ševců

Letní proud

ZKRVAVENÝ

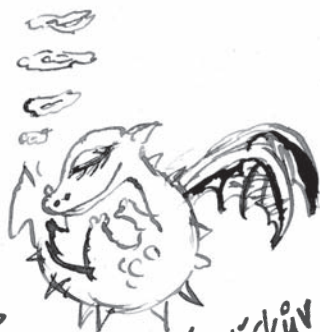
TAJEMNO

BERSERKER

dračí lůžně

VODNÍ ŽEMSKO

ZÁLIV

Bezzubka, škyťákův
neposlušný draček

~ OBSAH ~

Předmluva Škytáka Šelmovského Štiky III.	13
1. Nejlepší den tvého života (to není)	17
2. Proč tam vůbec byli	38
3. Nahozené řešení	62
4. Hra na schovávanou	78
5. Něco šeredného v kotli	98
6. Problémy ve škole	124
7. Věštby pro vaši lepší budoucnost	142
8. No pro Thórovy rány...	161
9. Sestup	179
10. Jsi z hrdinského těsta, nebo jen medúza v sukýnce?	182
11. Rozedrání a elektroury	200
12. Ztracená koruna Zběsilého západu	215
13. Nazout brusle!!!	233
14. Zlá čarodějnice Zběsilého západu	246
15. Šermířský turnaj se vyvíjí překvapivě dobře	254
16. Už se to zase obrací k horšímu...	268
17. Čím dál tím hůř	274
18. Osvobození draků	289
19. Odvrácení	294
20. Triumf Proradných	307
21. Zhroucení hradu	316
22. Rozvzteknost	324
23. Leť, větroplachu, leť	334
24. Hon na chlapce	344
Doslov Cressidy Cowellové	364

Prosbíčka ke čtenářům:

PROSÍM, NEHNĚVEJTE SE NA PŘÍBĚH.

Dosud si Skypťák na dobrodružství jen hrál a učil se, jak být hrdinou, když o nic moc nejde. Teď ale ostrov Trumberk čekají temnější a složitější časy.

Prosím, nehněvejte se na příběh.

Příběh si nemůže pomoci. Ačkoliv si to někdy neuvědomujeme, náš společný příběh totiž není jen o Vikinzích a ostrovech a dracích.

Je to příběh o dospívání.

A součástí dospívání, jednou z jeho nevyhnutelných, neporušitelných zákonitostí je, že jednoho dne...

Jednoho dne...

... k tomu musí dojít.

Je mi to líto, ale je to tak.

PŘEDMLUVA ŠKYŤÁKA ŠELMOVSKÉHO ŠTIKY TŘETÍHO, POSLEDNÍHO Z VELIKÝCH VIKINSKÝCH HRDINŮ

Jsem teď starý kmet a minulost mi připadá hrozně vzdálená.

Ale kdysi na Barbarském souostroví žili draci.

A já jsem kdysi býval chlapcem - chlapcem, který se ve svých třinácti letech dopustil strašné chyby.

Propustil jsem draka Prchlivce z vězení na Berserkru.

Slíbil mi, že odletí do exilu v ledových pustinách na severu - ale jen na rok. Dal mi jediný rok k dobru a přísahal, že potom rozpoutá dračí povstání, jehož jediným cílem bude úplné a konečné vyhubení lidského pokolení.

Během onoho roku chlapec, kterým jsem kdysi býval, vyrostl jako z vody, nejmíň o deset centimetrů. Ruce mi čouhaly z rukávů, ovšem rok uplynul a po draku Prchlivcovi či povstání nebylo ani vidu, ani slechu.

Oddechl jsem si a zadoufal, že drak třeba zapomněl na děsivé strádání během staletého věznění a jeho touhu po pomstě utišil chlad neposkvrněného sněhu. Zadoufal jsem, že se raduje ze svobody, potápí se v palčivě ledových vlnách, prohání tuleně nekonečnou mrazivou divočinou a vrátil se ke spokojenému, bezstarostnému životu svých předků.

Když teď byl zpět ve svém živilu, snad se vzpomatoval, snad zapomněl na svůj slib, snad se nakonec vůbec nevrátí.

Snad.

Co kdyby?

Kdoví.

Ale během tichých nočních hlídek jsem v duchu opět zaslechl sykot Prchlivcových slov, znovu mě začala pálit v hlavě - a nebyla to slova, co roztají jako sněhová vločka. Byla to slova ohnivá, syčela a ožívala v mých snech děsivým žářem.

„Spálíme tento svět plameny a neponecháme naživu žádnou mizernou lidskou bytost, ani jedinou. Neboť jsem uplynulé století hleděl do minulosti i do budoucnosti, a povím ti, chlapče, jedno... Lidé a draci nemohou žít pohromadě...“

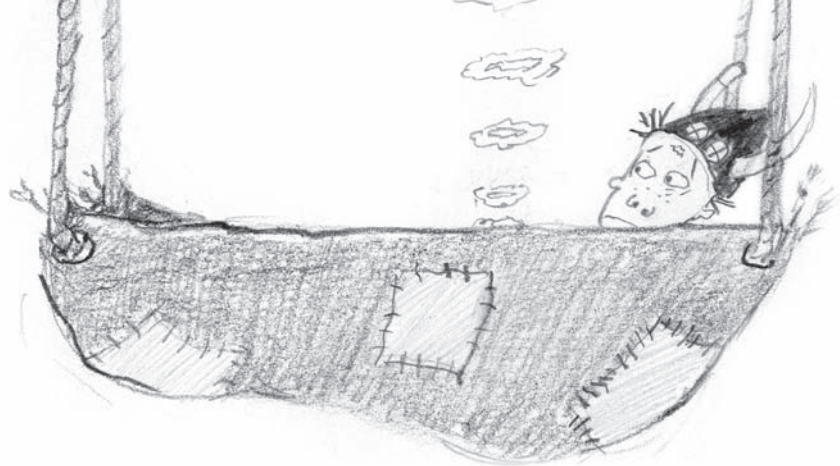
Ta slova se mi svíjela v mozku jako živí, plavnoucí hadi:

„A proto povolám draky zblízka i zdáli, z hlubin oceánu a z konce světa a rozpoutáme konečnou bitvu dřív, než bude pozdě.“

„NE!“ vykřikl jsem ve snu. „NE! NE! NE! NE! NE!“

Ale čas nelze přetočit zpět. Chlapec, kterým jsem kdysi býval, ho nemohl zastavit.

A drak se blížil.

1. NEJLEPŠÍ DEN TVÉHO ŽIVOTA (TO NENÍ)

Jednou v zimě kdysi dávno se Škyták Šelmovská Štika Třetí kolem půlnoci náhle probudil leknutím.

Ačkoliv byl nadějí a následníkem trůnu kme-ne Chlupatých Chuligánů, byl to vytáhlý, hubený, docela obyčejný kluk, kterého byste v davu snadno přehlédli.

Popravdě řečeno, nespal nějak zvlášť tvrdě.

Není jednoduché spát, když ležíte na závěsném lůžku, zavěšeném ve třech čtvrtinách Příšerného výstupu na Hněvivou horu.

Příšerný výstup na Hněvivou horu je skalní stěna tak vysoká, že trvá dva dny a jednu noc na ni vylézt. Je tak strmá, že do ní lezec musí zatlouct pár hřebů a noc strávit neklidným spánkem v závěsném lůžku, které se nebezpečně klimbá na lesknoucím se skalisku.

Škytákův letecký drak větroplach, který dřímal opodál na úzké skalní římsě, měl hlídat.

Jenže jaro bylo ještě daleko a on měl spát

zimním spánkem, takže dokázal stěží zůstat vzhůru přes den a teď v noci spal jako zabitý. Rozvaloval se na římse a chrápal jak nachlazená kráva.

Kdyby hrozilo nebezpečí, muselo by si mu sednout přímo na hlavu, aby si toho vůbec všiml.

Ani Bezzubka, Škyťákův drobný, sebestředný lovecký drak obecný čili zahradní, si ničeho nevšímal. Tvrdě spal Škyťákovi na prsou a z nozder vypouštěl kroužky dýmu.

Ale to, co Škyťáka probudilo, bylo nebezpečí.

Tím si byl jistý.

Srdce mu bušilo jako tamtam, byl v tu ránu úplně vzhůru a kašdický sval v těle měl napjatý k prasknutí.

Nebezpečí cítil všude kolem.

Vlastně by měli být docela v bezpečí, jelikož nocovali vysoko na skalní stěně, byla nejtuzší zima a většina nebezpečných draků na souostroví tou dobou zpravidla spala zimním spánkem.

Mohlo jim hrozit leda to, že se s nimi utrhne závěsné lůžko.

Tak proč Škyťákovi bušilo srdce jako splašené a hrdlo měl sevřené, že skoro nemohl dýchat?

Velmi zvolna, aby se nevyklopil, se posunul a nakoukl přes okraj.

Úpatí útesu bylo odporně hluboko.

Škyták polkl a snažil se nekoukat dolů.

Byl tak vysoko, že viděl do všech stran na míle daleko, jako by se díval na mapu souostroví. Na západě bylo moře. Na severu se táhl zlověstný rozeklaný šrám soutěsky Thórova blesku. Ještě dál na sever se rýsovaly plující ledovce a rozeklané vrcholky Studených hor.

A Škyták se nacházel přímo uprostřed zvláštní krajiny pokryté sněhem a ledem, který tál jen kolem podivně teplých bublajících jezírek. K nebi se z nich líně linuly proužky dýmu, jako když odychuje drak.

Pár sáhů od Škytáka na skalní stěně viselo záplatované lůžko jeho nejlepšího kamaráda Rybinohy.

Rybinoha také chrápal, ale za to nejspíš mohlo jeho astma. (Byl ke své smůle alergický na svou

